

หนังสือที่น่าอ่าน

จิวยี่ - ผู้ถ่มน้ำลายรดฟ้า

ยาขอบ ผู้แต่ง

สำนักพิมพ์ดอกหญ้า จัดพิมพ์

พิมพ์ครั้งแรก มกราคม 2531

233 หน้า ราคา 58 บาท

สุพดี บรรจงแต้ม ผู้แนะนำ

หนังสือเล่มนี้สำนักพิมพ์ดอกหญ้าได้จัดพิมพ์ขึ้นมาเป็นอันดับที่ 19 ในชุดโครงการอนุรักษ์วรรณกรรมเก่าและหายาก อันที่จริงวรรณกรรมชิ้นนี้ของยาขอบได้รับการจัดพิมพ์มาตั้งแต่ พ.ศ. 2487 โดยสำนักพิมพ์อุดม และต่อมาโรงพิมพ์ไทยพานิช จัดพิมพ์จำหน่ายเป็นหนังสือชุดปิยะมิตร เมื่อพ.ศ. 2494 และจัดพิมพ์ครั้งนี้ “ช่วย พูลเพิ่ม” บรรณาธิการฝ่ายโครงการอนุรักษ์วรรณกรรมเก่าและหายาก ได้กล่าวไว้ในถ้อยแถลงของสำนักพิมพ์ว่า ได้เลือกเฟ้นหาฉบับพิมพ์ครั้งก่อน ๆ มาเป็นต้นฉบับและตรวจสอบเทียบเคียงกันด้วย อีกทั้งได้ปรับตัวอักษรให้เข้าสู่ยุคสมัย เนื่องจากหนังสือในยุคก่อน ๆ ย่อมมีอักษรวิบัติอยู่บ้าง

สามก๊กฉบับวณิพก

พงศาวดารจีนเรื่อง “สามก๊ก” นี้ มีหลายฉบับหลายสำนวน นับตั้งแต่ สามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) หรือที่เรียกกันว่า “สามก๊กฉบับหอสมุดแห่งชาติ” ต่อมาจึงเกิดสามก๊กฉบับย่อย ๆ ได้แก่ “ตำนานหนังสือสามก๊ก” พระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาธิราชฉันทานุภาพ “สามก๊กฉบับนายทุน” โดย ม.ร.ว.กึกฤทธิ์ ปราโมช “สามก๊กฉบับวิจารณ์” โดย สุทธิผล นิธิวัฒนา “สามก๊กฉบับปริทัศน์” โดย เขียวรัชย์ เอี่ยมวรเมธ หรือ “พิชัยสงครามสามก๊ก” โดย สังข์ พันธ์น้อย

สามก๊กฉบับที่จะแนะนำให้ท่านอ่านนี้ “ยาขอบ” ราชานแห่งการประพันธ์นวนิยายของเมืองไทย ได้เรียกขานตัวเองว่าเป็น “วณิพก” ผู้เล่าเรื่องสามก๊กให้ผู้อ่านฟังกันง่าย ๆ คำว่าวณิพกนี้ ยาขอบยืมมาจากอาชีพการเล่านิยายของผู้เฒ่าชาวจีนในสมัยโบราณ ซึ่งเรื่องที่เล่ามักใช้สามก๊กเป็นพื้น ด้วยถือเอาสามก๊กเป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่งที่ทุกคนควรได้รู้ได้ฟัง และผู้เล่าก็ได้เล่าเรื่องราวเรื่อยไปตามหนังสือ หากแต่จะเลือกคัดตัดตอนเอาแต่เฉพาะตอนที่ช่วยให้คนฟังเพลิน ด้วยเหตุนี้ ยาขอบจึงไม่ได้เล่าเรื่องสามก๊กทั้งหมด แต่ได้แยกแยะตัวละครเอกในชุดสามก๊กซึ่งมีมากมายตัว ทั้งพฤติกรรมของตัวละครเหล่านี้ ผูกพันต่อกันพัวพันหลายคลบ ออกมาตีแผ่ ลำดับติดต่อกัน พฤติกรรมของคน ๆ เดียวกันตลอดไป

ทำให้นักอ่านรู้รสชาติอย่างละเอียดเป็น เรื่อง ๆ โดยเฉพาะ นับแต่ โจโฉ กวนอู ขงเบ้ง เตียวหุย เล่าปี่ ฯลฯ ยาขอบได้ปลุกตัวละครเหล่านี้ด้วยวิญญาณของสำนวนโวหารเปลว และใหม่ในยุคนั้น และยิ่งใหม่ทุกเมื่อ มีการผสมผสานของภาษาสำนวน หลายโวหารในวรรณคดีไทย อันแสดงถึงความเป็นนักอ่านเอาเรื่องของผู้เขียน นอกจากนี้ยาขอบได้ให้สมัญญาแก่ตัวละครเหล่านี้ด้วย ซึ่งล้วนแต่มีความหมายเป็นหนึ่ง ได้แก่

- โจโฉ - ผู้ไม่ยอมให้โลกทรยศ
 - ขงเบ้ง - ผู้หยั่งรู้ดินฟ้ามหาสมุทร
 - กวนอู - เทพเจ้าแห่งความสัตย์ซื่อ
 - เล่าปี่ - ผู้พนมมือให้แก่ชนทุกชั้น
- ฯลฯ

ยาขอบได้กล่าวไว้ในคำนำฉบับพิมพ์ พ.ศ. 2487 ว่า “หนังสือสามก๊ก คัดด้วยประการทั้งปวง หากแต่วิธีดำเนินเรื่องอ่อนไปหน่อย จึงก่อให้เกิดความเข้าใจสับสนขณะอ่าน ยิ่งถ้าผู้แปลถ้อยจากต้นฉบับเดิมทะเลาะหมกต่อการพิถีพิถันละเอียดด้วยแล้ว ก็ยากที่จะรักษาความในท้องเรื่องที่เกี่ยวโยงและสัมพันธ์กันถ้อยไว้ได้... ท่านชินแสผู้แปลถ้อย (ซึ่งเป็นคนละคนกับเจ้าคุณพระคลังหนเจ้าของสำนวนในภาคภาษาไทย) น่าจะได้แพ้แก่วิธีลำดับภาพและเหตุการณ์ของเรื่องสามก๊ก จึงตัดทอนความละเอียดที่ท่านเห็นว่ายาวเยิ่นเย้อ ไปเปล่า ๆ ลงเสียอีกเล่า สามก๊กในภาษาไทย บางตอนถึงเพลาแสดงอย่างน่าเสียดาย” ดังนั้นในการเขียนสามก๊กฉบับวณิพกนี้ ยาขอบได้ทำหน้าที่ซ่อมแซมจุดบกพร่องต่าง ๆ โดยอาศัยฉบับที่บริวิทย์ เทย์เลอร์ (C.H. Brewitt Taylor) ผู้เข้าไปอยู่เมืองจีนในฐานะพนักงานกงสุลสถานเป็นเวลาช้านาน และการแปลถ้อยก็มีบัณฑิตทางอักษรศาสตร์ฝ่ายภาษาจีนเป็นผู้ช่วยหลายคน เป็นหลักอ้างอิงที่พอจะเชื่อได้ว่าถูกต้อง ประกอบกับความตั้งใจของยาขอบที่จะทำให้เรื่องราวในหนังสือสามก๊กถูกต้องตรงกับเรื่องราวในฉบับภาษาเดิม ด้วยเห็นว่า สามก๊กซึ่งยกย่องกันในวรรณกรรมไทยนั้น จุดเด่นมิได้อยู่ที่เนื้อเรื่อง หากอยู่ที่สำนวนอันเป็นอมตะของเจ้าพระยาพระคลัง (หน) เหตุนี้จึงเกิดสามก๊กฉบับวณิพกขึ้นมา

ผู้อ่านหลายรศฟ้า

ซ้ำก็กั๊ง

“จิวอี้” เป็นพระเอกคนหนึ่งในเรื่องสามก๊ก ซึ่งยาขอบได้ให้ฉายาด้วยประโยคนำเกรงขาม และเป็นประโยคที่ทำให้คนเรากล่าวพึงเพยกันได้ด้วยว่า “ผู้ถ่มน้ำลายรดฟ้า”

คำว่า “ผู้ถ่มน้ำลายรดฟ้า” ใคร ๆ ก็ย่อมรู้ว่า น้ำลายก็จะกลับตกใส่หน้าตนเอง ส่วนนวนนี้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายว่า “ประทุษร้ายต่อสิ่งที่สูงกว่าตน ตัวเองย่อมได้รับผลร้าย” ก็จิวอี้วางแผนจะทำร้ายขงเบ้งถึง 3 ครั้ง 3 ครา แต่ก็มาเสียท่าถูกซ่อนกลจนความเสียหายทัณฑ์มรสุมกับโรคให้กำเริบ กระอัก รากเลือดตายในตอนจบ เมื่อมองในแง่ที่ความมีใจรักชาติราชตระกูลเป็นเลิศไม่รองใครก็ชวนให้สังเวชใจยิ่งนัก

ยาขอบได้เปิดมานชีวิตของ “ผู้ถ่มน้ำลายรดฟ้า” ด้วยคมปากกาที่ตรึงตรงตามแบบฉบับวณิพกว่า

เทียนก็แชยี่ ฮ้อปัดแซเหลียง

เทียนก็แชยี่ ฮ้อปัดแซเหลียง

เทียนก็แชยี่ ฮ้อปัดแซเหลียง

อันเป็นคำกรวญของจิวอี้ “ซึ่งเราเกิดมาแล้ว เหตุใดจึงให้ขงเบ้งบังเกิดมาด้วยเล่า” (หน้า 218) ในตอนจบแสดงออกถึงความเป็นบุคลลชนิดที่จะผิดหรือถูกก็ตามเถิด แต่ได้ให้ความจงหองในตัวของตัวเองไว้เป็นอย่างดีมากมายแก่ตัวเอง ความจงหองในตัวเองอันเป็นสมบัติที่เจ้าตัวผู้มีเองย่อมชอบ แต่ผู้อ่านมักจะพากันขัง

เรื่องสามก๊กนี้ ในสมัยโบราณถือได้ว่าใครที่ต้องการอักษรวิธีให้แตกฉาน ต้องอ่าน “สามก๊ก” เพราะชื่อเสียงเรียงนามมีสระ พยัญชนะครบถ้วน นอกจากนี้สามก๊วยังจัดได้ว่าเป็นศาสตร์ที่สอนให้คนรู้จักตนเองและคนรู้จักผู้อื่น เมื่ออ่านแล้วทำให้เป็นคนรอบรู้ คิดทำการสิ่งใดสำเร็จด้วยความฉลาดไหวพริบ ไม่เสียทีคนพุดจาให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หรือพูดแต่คำไพเราะเป็นที่ยินดีแก่ผู้ฟัง สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตน ปฏิบัติงานได้ดี คนจีนเรียก “ซ้ำก็กั๊ง” คือคนเจริญในอาหาร ปัญญาจุคนเกิดอยู่ในครึ่งแผ่นดินสามก๊ก

ถ้าคุณอ่านสามก๊กลบไบด์แล้ว ลืมเลือนงง ๆ ลองอ่านฉบับวณิพก

ของยาขอบดู ผู้อ่านหลายคนบอกว่า ผู้ที่อ่านสามก๊กลบไบด์แล้ว คนอื่น ท่านว่าอ่านฉบับวณิพกแล้ว บันเทิงใจนักแล อย่างเช่น พ. เนตรรังสี นักประพันธ์คนหนึ่งได้พุดถึงยาขอบว่า “ในวงการนักประพันธ์ตัวหนังสือของยาขอบอาจเป็นทองคำ แต่ชีวิตส่วนตัวของเขาคือปูชนียะ”

การจัดพิมพ์สามก๊กลบไบด์วณิพกครั้งนี้ จัดทำเป็นเล่มเล็กพกติดตัว มีการเล่นตัวอักษรในเนื้อเรื่อง ถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ จะพิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวดำนานา ตัวพิมพ์ชัดเจน ถูกต้อง อ่านง่าย มีภาพเขียนประกอบจากเรื่องสามก๊ก ทำให้การอ่านเรื่องน่าสนใจยิ่งขึ้น

The Manager's Handbook

The Manager's Handbook

Arthur Young จัดทำ

London & Sydney จัดพิมพ์

พิมพ์ปี 2530

224 หน้า ราคา 549 บาท

สุพดี บรรจงแถม ผู้แนะนำ

การเป็นผู้จัดการที่ดีนั้นไม่ได้เกิดขึ้นมาพร้อมๆ กับตัวคุณ หากแต่การเป็นผู้จัดการที่ดีนั้นคุณสามารถสร้างขึ้นได้โดยอาศัยประสบการณ์ทางด้านธุรกิจ และสภาพความเป็นจริงของสถานที่ทำงาน สิ่งนี้จะเจริญเติบโตขึ้นเป็นระยะ ๆ เมื่อคุณได้มีโอกาสเผชิญกับบุคคล กับปัญหาต่าง ๆ ไขว่จะได้จากการศึกษา การอ่านจากสมุดบันทึก หรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ปรากฏในตำราเท่านั้น หนังสือเล่มนี้เปรียบได้กับคัมภีร์ขนาดย่อม ๆ ที่ผู้บริหารทุกระดับควรจะใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตน ปฏิบัติงานเพื่อก้าวไปสู่การบริหารที่ประสบผลสำเร็จ